

KINEZIKA ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ

Του Γερμανού ΦΡΑΓΚΙΣΚΟΥ ΜΠΡΟΥΤ

ΨΥΧΗ ΚΙΝΕΖΑΣ

Η Μά - Γιόγκ, η γυναίκα του πλοσιού εμπορεύου Λου - Χαϊ, καθόταν λυπημένη σε μια γωνιά του δωματίου της. Κάποτε τα δάκρυα ανέβαιναν σιγά σιγά στην μέση της...

Κότταζε φοβισμένη την πόρτα, πίσω από την οποία κρινόταν η τύχη της. Εκεί μέσα, σε άλλο δωμάτιο, το οικογενειακό συμβούλιο άπεφαινόταν για τη Μά Γιόγκ...

Εξαφνα η πόρτα άνοιξε και το οικογενειακό συμβούλιο μπήκε μέσα μ' έπισημότητα. Η Μά-Γιόγκ σηκώθηκε κι έλαβε σιάνιν κατηγορουμένου. Ο θεός του σύζυγου έλαβε τον λόγο:

Μά-Γιόγκ, σε κατηγορεί ο Λου-Χαϊ, ο σύζυγός σου... Εινε αλήθεια ότι εν τή άπουσία του έβαλε κάποιον μέσα σ' αυτό το σπίτι;

Δεν το άρνούμαι, άπάντησε η Μά-Γιόγκ με ήρημη και γλυκεία φωνή, κοιτάζοντας χωρίς φόβο το άγριεμένο βλέμμα του συζύγου της.

Ο σύζυγός σου, εξακολούθησε ο θεός του Λου-Χαϊ, σε έρωτησε το όνομα αυτού του έθνους, αλλά εσύ δεν πρόδωσες τον συνένοχό σου...

Η Μά-Γιόγκ έπεισε γονατιστή, σηκώνοντας τα χέρια προς τον ούρανό!

Μη με κρίνετε!... Δεν ήμπορώ να σάς πω το όνομα του έθνους.

Τί σ' ήμποδίζει; Άλλ' η Μά-Γιόγκ δεν άπαντούσε. Εισαι χαμένη, Μά-Γιόγκ! ειπε ο θεός με φωνή που έτρесе από την όρμη.

Ο Λου-Χαϊ ζετούλιζε έναν πάπυρο και άρ-νιδιάρηζε:

Άναγκάζομαι να άπομακρύνω από έμε και δεν την άναγκάζω πλέον για σύζυγό μου... Αυτή το θέλησε!

Όταν τελείωσε την άνάγνωσι έδωσε το έγγραφο στην Μά-Γιόγκ, που ήταν ύπογραμμένο από αυτόν και από όλο το οικογενειακό συμβούλιο.

Η Μά-Γιόγκ ήταν πλέον ζωντοχήρα... Τώρα πηγαινε άπ' έδώ, ειπε ο Λου-Χαϊ, σ' αν π' έπρόδωσες τη συζυγική πίστι!

Έγχε-νε να σ' κρεμάσω... Άλλά για να σου άποδείξω τ' μέγεθος της καλωσύνης μου σου δίδω κι' αυτό το πουγγί με χίλια άσημένια τάλληρα...

Ζήσε μ' αυτό και μην ήης ότι σε πέταξα γυμνή στους δρόμους, αν και σου άξιζε αυτό και κάτι χειρότερο...

Η Μά-Γιόγκ κότταζε τον σύζυγό της, θέλησε να του μιλήσει, αλλά τα δάκρυα την έπνιξαν... Πήρε τα χρήματα και χωρίς να πη τίποτε βγήκε στο δρόμο.

Εξα σκέφτηκε λίγο και κατόπι πήρε τον μεγάλο δρόμο της άγοράς και μπήκε σ' ένα συμβουλευτήριο. Εκεί παρέδωσε το πουγγί του Λου-Χαϊ και πήρε μια άπόδειξη.

Αφού έκανε αυτό έφυγε από την πόλι και πήγε σε μακρινά μέρη. Έγινε τραγουδίστρια... Κέρδιζε το ψωμί της τραγουδώντας στους δρόμους. Οι διαβίτες σκεπτόταν για να την άκούσουν και για να θυμώσουν την όμορφη και το γλυκό χαμόγελό της.

Ο Λου Χαϊ ειχε εν τω μεταξύ ζαναπαντρευθεί. Άλλά η νέα σύζυγός του δεν ήταν ούτε π' όμορφη, ούτε π' νοικοκυρά από την άλλην... π' όλο λίγο φρόντιζε για το ύζυγό της...

Πήρριζεν από τότε πέντε χρόνια, δια χειροσθέναν δηλαδή να κτισσασαταλήθη η περιουσία του Λου-Χαϊ από τη νέα του γυναίκα. Εκείνη δ' αν τον ειπε π' αχ, τον άφρισε, αφού πήρε μαζί της δ' αν πολέμο άκόμη άπαιχε στο σπίτι.

Άπελεισμένος και ντροπισμένος ο Λου-Χαϊ άβηκε τότε τον τόπο του κι' έφυγε για μακρινά μέρη ζητώντας παρηγοριά στο όπιο και σ' ό ρακί. Τότε θυμήθηκε την Μά-Γιόγκ και την άπειρη καλωσύνη της. Γιατι να την διώξει; Ηταν άφρα ένοχος η βιολίτη να την κτισαδικήσει;

Κάτι του έλεγε ότι η Μά-Γιόγκ, η γλυκεία και άγαθή Μά-Γιόγκ που τον άγριπούσε τόσο δεν μπορούσε να τον άπατήσει... Τι μουσικό του ειχε τάχα κρύψει;

Την ζήποσε παντού αλλά κανείς δεν έγνώριζε που ειχε πάει. Ίσως να πέθινε, ίσως να ζούσε ευτοχισμένη με άλλον άντρα...

Αυτό σκεπτόταν ο Λου-Χαϊ καθισμένος στον πάγκο μιάς...

Νοέμβριος 1889, η πληρωμή. Δεν έξενε τί θα κάνατε εσείς, αν βριακόσατε σ' ό θέση μου. Έγώ γέμισα το χαρτί φιλικά κι' άρχισα να κλαίγομε, έγώ κι' η Κιριλίνα, σ' μικρά παιδιά.

J. H. Rosny

πλατείας, διαν εξαφνα ειδη να συνάξει απήθος πολύ γύρω από μια τραγουδίστρια. Όταν το τραγουδί έπαυσε το πλήθος άρχισε να σφριζή και να φωνάζη:

Νά ζήσης Μά- Γιόγκ! Νά ζήσης χαριτωμένο άστρο!...

Ο Λου-Χαϊ τινάχθηκε διαν άκουσε έκείνο τόνομα που του θύμιζε τη γυναίκα του. Και προχώρησε κι' αυτές μέσα στο πλήθος. Όταν την άναγνώρισε, όλη η παληά του άγανακτίου του άνέβηκε στην ψυχή, και περισσότερο γιατί την έβλεπε ρικένδυτη σ' άητιάννα...

Εσύ εισαι η Μά-Γιόγκ, η άτιμη, της ειπε με όργισμένη φωνή. Ω, σύζυγέ μου! ειπε έκείνη πέρτινας στο πόδια του, δεν ήπληξα ποτέ άτιμη... Άφροέ με να πιάσω τα χέρια σου καλέ μου κύριε, άφροέ με να θυμηθώ τον καλό μου Λου-Χαϊ που η μάθηρ τήχη μου τον ήραξε...

Τόσο ταπεινή και τόσο ειλικρινή; φαινόταν σε κείνη τη σιάνι όπως ο Λου-Χαϊ σ' ανηθήθηκε.

Δεν σου έδωσα χρήματα; Γιατι πηγαινεις έτσι σ' άητιάννα; Τά χρήματα σου δεν τ' άγγιξα, καλέ μου Λου-Χαϊ, όπως θά δης από την άπόδειξη του συμβουλευτηρίου. Γιατι να έπαίνα να τα χρήματα σου, σ' αν πλημένη; Έξνοα από το τραγουδί μου.

Γιατι με άπάτησες τότε; Δεν σε άπάτησα καλέ μου κύριε. Έλα στο σπίτι μου και θά μάθης την αλήθεια. Και προχώρησαν για το σπίτι της Μά-Γιόγκ. Ο Λου-Χαϊ ήταν άνοπόνονος να μάθη την αλήθεια.

Ποιός ήταν λοιπόν ο έξνος που πέτυχε το ιερό κατόρθο του σπιτιού μου; Ο ξένος έκείνος ήταν ο Γιέν-Τιέν, ο σεβαστός σου κι' εγγενής πατέρας, που ο Μικάδος τ' αν ειχε τότε έξορισει. Ειχε έφρει στο σπίτι κρυφά, με όρκεισε να μη π' άπο τίποτε σε κανένα και έφυγε πάλι κρυφά... Έγώ έκράτησα τον δρο μου...

Ο Λου-Χαϊ έμεινε πολλή ώρα σκεπτικός, με χαμπλωμένο το κεφαλι. Έπειτα πήρε τ' ά χέρια της Μά-Γιόγκ, και της ειπε:

Μαλή και εγγενική γυναίκα που η άρετή και η άγαθότης σου λάμπει σ' αν το σούρ-νιό τόξο! Ποιό κακό δαιμόνιο μ' έσπρωξε να σου κάμω τέτοιο άδικημα;

Έκείνη έπεσε στο πόδια του.

Λου-Χαϊ, καλέ μου άφνηρ, εσύ έκαμες το χρέος σου σ' αν τιμος άνδρας. Εισαι εγγενής κι' καλός... Τώρα άς έπιστρέψομε στο σπίτι μας!

ΟΙ ΚΙΝΕΖΟΙ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Ένα άρχαιότατο Σινικό βιβλίο πραγματεύεται σε 313 κεφάλαια τη συμπεριφορά των γυναικών της Σινικής π' ό τριών χιλιάδων έτών.

Ένα από τα πρώτα καθήκοντα της Κινέζας συζύγου ήταν να προσαγορεύη τον άντρα της σού-ανό. Αν η ζωή του άνδρος έκινδύνευε, η σύζυγος ειχεν ιερό καθήκον να τον σώσει, θυσιάζοντας τη δική της. Μοναδικό θ' άπομεινή στα... συζυγικά χρονικά του κόσμου το παράδειγμα μιάς Κινέζας συζύγου, η; ό τ' όιας τον άνδρα συνέλαβαν με το σκοπό να τον φάνε μερικοί πειναλέοι στρατιώτες της; έτοιχ; έσεινη; Νά προτιμήσετε έμένα τους ίέεσες, π' ό η σάρκα μου εινε μελαμψη, παρολη και γλυκεία. Τι θα καταλάβετε τραγοντας αυτόν τον καύχομο άνθρωπο. Τους έπεισα και την προτιμήσαν.

Μπορώ στους γονείς της ή άρχαία Κινέζα άπαγορεύονταν να φανερώνη, να τεντωθή και να... βήξη ακόμα.

Η ΟΡΓΗ ΤΟ ΜΟΥΣΟΥΡΓΟΥ

Όταν κίποτε ο μουσουργός Μιτόλβ διηύθυνε μι ά συναυλία στην πεύδ λειτή σημητή της έξέρισ; του άκουσε κάτι σ' αν έλαφρό φερούσιμα πουλίου. Γόρισε τότε έπαρην και ειδη κάποια κυρία που κινούσε τη βεντάγια της. Τραλλός από θυμό ο Μιτόλβ της ειπε:

Κυρία αν εινε άπόλυτως άνάγκη να κινήτε τη βεντάγια σας, κινάτε το τουλάριστο σύμφωνο με το ρυθμό.

ΟΙ ΦΤΙΝΟΙ ΜΑΘΟΥΣΑΙΑ

Οι μεταβιβάτες Μιθουσιάνη άνήλιου άσφαλώς στο βασίλειο των φυτών. Η έλη; άλλες φράξ παρ; του; 20 αιώνας, η όρξ; 37 300 δ; 930 χιόνια, η μαλιά, η σμιά, η λαία, επάνω από διακόσια, ο λαβέντης; ο έλατος; και το πεύκο δ; 300.